

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 20. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 25. februar 2011
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) næstformand, Troels Christensen (V), Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Mogens Jensen (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Pia Olsen Dyhr (SF), Meta Fuglsang (SF), Pernille Frahm (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsen og klima- og energiminister Lykke Friis

Næstformanden, Eva Kjer Hansen, ledede mødet.

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3074 (konkurrenceevne – indre marked og industri) den 9.-10. marts 2011**

Dagsordenspunkt 1-7 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 8 hører under Kulturministeriets ressort.

Alle punkter blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil i dag forelægge dagsordenen for det kommende rådsmøde for konkurrenceevne den 10. marts 2011. Desuden vil jeg forelægge 3 tidlige forhandlingsoplæg. Det er alle forslag, som forventes sat på dagsordenen for et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

Først forelægger jeg de 3 forhandlingsoplæg. Det drejer sig om tekstilmærkningsforordningen, beskyttelsestidsdirektivet og revision af reglerne for det europæiske søfartsagentur, EMSA.

Jeg vil herefter orientere udvalget om de øvrige sager. Det drejer sig om vedtagelsen af beslutningen om et forstærket samarbejde på patentområdet, meddelelsen om et styrket indre marked på serviceområdet, relanceringen af det indre marked, den årlige vækstundersøgelse samt en meddelelse om råvarer.

1. Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om indførelse af en fælles patentbeskyttelse

– Vedtagelse

KOM (2010) 0790

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0350 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 21/7-10)

KOM (2010) 0350 – bilag 2 (henvendelse af 26/11-10 fra Dansk Erhverv)

EUU alm. del (09) – bilag 554 (uformelt referat af fællesmøde med kommissær Barnier)

Udvalgsmødereferat:

Side 476 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 3/12-10, lukket punkt)

EUU alm. del (10) – bilag 94 (side 206 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 5/11-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Spørgsmålet om bemyndigelse til forstærket samarbejde om en fælles patentbeskyttelse er første sag, jeg vil nævne til orientering.

Som det er udvalget bekendt, har Danmark sammen med 11 andre lande stået bag en anmodning til Kommissionen om at indlede forstærket samarbejde om patentet.

Jeg var glad for at konstatere, at der var bred opbakning til denne linje fra alle partier med undtagelse af Enhedslisten, da jeg forelagde sagen til forhandlingsoplæg i udvalget den 3. december 2010.

Kommissionen har efterfølgende fremsat et forslag til rådsbeslutning om at bemyndige et forstærket samarbejde. Dette er den formelle retsakt, der skal give de deltagende lande mulighed for at gå videre med at indføre fælles patentbeskyttelse. På rådsmødet den 10. marts 2011 skal denne retsakt vedtages.

Siden Danmark og 11 andre lande gik forrest med en anmodning om forstærket samarbejde, har de fleste øvrige lande tilsluttet sig. I dag har 25 lande meddelt Kommissionen, at man ønsker at deltage i det forstærkede samarbejde.

Det vil sige, at alle EU-lande deltager – med undtagelse af Spanien og Italien. På det grundlag er der en klar forventning om, at bemyndigelsen bliver vedtaget på rådsmødet den 10. marts 2011.

Det næste, der skal ske, er, at Kommissionen fremsætter forslag om et enhedspatent og dennes oversættelsesordning inden for rammerne af det forstærkede samarbejde.

Forslagene forventes fremsat kort tid efter rådsmødet og skal herefter forhandles og derpå vedtages inden for rammerne af det forstærkede samarbejde. Disse forslag vil blive forelagt her i udvalget efter den sædvanlige procedure.

Pia Adelsteen syntes, det var rigtigt godt, at 25 lande havde tilsluttet sig et forstærket samarbejde om patentbeskyttelse, hvilket vil komme virksomhederne til gode.

2. Det Europæiske Semester: Årlig vækstundersøgelse fra Kommissionen

– *Præsentation af Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkt*

KOM (2011) 0011

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (sammenfatning side 7)

Det Europæiske Råd 17/06-10 – bilag 7 (konklusioner fra DER)

EU-note (10) – E 31 (note om den danske genopretningspakke af 1/2-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 266 (side 691, senest behandlet i EUU 28/1-11 på rådsmøde almindelige anliggender)

EUU alm. del (10) – bilag 264 (side 634, behandlet i EUU 14/1-11 på rådsmøde økonomi og finans)

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1489 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 9/7-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag, som jeg vil orientere udvalget om, er Kommissionens årlige vækstundersøgelse.

Vækstundersøgelsen blev offentliggjort den 12. januar 2011 og er det første led i det europæiske semester, som er den nye ramme for økonomisk koordinering i EU.

Formålet med det europæiske semester er at give mulighed for at drøfte EU-landenes økonomiske politik forud for vedtagelsen af de nationale finanslove. Det europæiske semester er en del af en samlet tilgang til økonomisk genopretning og en holdbar økonomisk politik fremadrettet i EU.

Vækstundersøgelsen indeholder en sammenfatning med 10 økonomiske anbefalinger. Derudover er der tre baggrundsrapporter:

- En fremskridtsrapport om Europa 2020 strategien.
- En makroøkonomisk rapport.
- En beskæftigelsesrapport.

Vækstundersøgelsen vedrører forudsætninger for makroøkonomisk vækst, mobilisering af arbejdsmarkedet og behovet for væksthæmrende foranstaltninger.

Undersøgelsen skal sætte fokus på behovet for at styrke arbejdsudbuddet, vækstpotentialet og danne grundlag for en stabil og gunstig økonomisk udvikling.

Regeringen kan på den baggrund tilslutte sig vækstundersøgelsen.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var rigtigt godt, hvad økonomi- og erhvervsministeren sagde. Hun havde læst i sammenfatningen, at vækstundersøgelsen var en markering af starten på det europæiske semester. Derfor mente hun, at man i Konkurrenceevnerådet måtte gøre præcis det samme som i Økofinrådet, hvor finansministeren har fået et meget skarpt mandat. Der er lagt op til, at der skal

være 10 økonomiske anbefalinger, som bl.a. går på, at der skal være en reform af pensionsordningerne. En sådan anbefaling er SF imod. Der står i mandatet til finansministeren, at der ikke må være tale om landespecifikke anbefalinger, medmindre landet er i en helt særlig situation, sådan som Grækenland, Portugal og Irland er det. Derfor ville Pia Olsen Dyhr have, at økonomi- og erhvervsministeren sagde på rådsmødet, at vi ikke kan gå ind for landespecifikke anbefalinger, som gælder Danmark. Økonomi- og erhvervsministeren må holde sig til det mandat, finansministeren har fået.

Kim Mortensen henviste til, at det europæiske semester havde været diskuteret i Europaudvalget i flere omgange med finansministeren. Han havde de samme betænkeligheder ved de ti anbefalinger i samlenotatet som Pia Olsen Dyhr. Vi har gjort meget ud af, at der ikke må være landespecifikke anbefalinger. Han spurgte, om det, der står om tilbagetrækningsalder og pensionsalder, er møntet på bestemte lande, hvor tilbagetrækningsalderen er meget lav, f.eks. Grækenland, eller om det er mere generelt.

Han spurgte, hvor mange af punkterne der var inspireret af det tysk-franske forslag om en konkurrenceevnepagt, idet han pegede på, at nogle af elementerne er præcis de samme.

Økonomi- og erhvervsministeren pointerede i svaret til Pia Olsen Dyhr, at de ti anbefalinger på ingen måde er bindende for EU-landenes fastlæggelse af deres egne politikker. Det har Kommissionen, som er afsender af vækstundersøgelsen, slet ikke beføjelse til. Der er tale om det analytiske grundlag for de retningslinjer, som Det Europæiske Råd vil udstede den 24.-25. marts.

Økonomi- og erhvervsministeren mente ikke, der var nogen sammenhæng med den fransk-tyske konkurrenceevnepagt, sagde han til Kim Mortensen.

Pia Olsen Dyhr forstod ikke, hvad økonomi- og erhvervsministeren mente, når han sagde, at anbefalingerne skulle diskuteres som analytiske retningslinjer til mødet i Det Europæiske Råd. Udvalget har aftalt med finansministeren, at man ikke vil acceptere landespecifikke anbefalinger i forhold til det europæiske semester, når det gælder økonomien. Det er ikke kun SF, der har svært ved at acceptere konkrete anbefalinger af, hvordan dansk lov skal være, når det f.eks. gælder pensionsordninger eller løn. Derfor mente hun ikke, Konkurrenceevnerådet skulle blande sig i det europæiske semester – heller ikke i form af analytiske retningslinjer.

Niels Helveg Petersen ville holde sig til det, der er aftalt med finansministeren, idet han mente, det var praktisk, at Danmark mente det samme i alle rådsformationer.

Kim Mortensen tilsluttede sig dette synspunkt.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at når han talte om analytiske retningslinjer, mente han ikke landespecifikke anbefalinger. Personligt syntes han ikke, sagen hørte hjemme i Konkurrenceevnerådet, men i Økofin. Regeringen holder fast i det, der er aftalt med finansministeren.

3. Kommissionens meddelelse om råvaremarkederne og råvarer

- *Udveksling af synspunkter*
- *(Evt.) rådskonklusioner*

KOM (2011) 0025

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Økonomi- og erhvervsministeren: Næste punkt, som jeg vil orientere udvalget om, er Kommissionens meddelelse om råvarer.

Meddelelsen er en opfølgning på det arbejde vedrørende råvarer, som Kommissionen satte i gang i 2008. I 2008 lancerede Kommissionen det europæiske råvareinitiativ, der har til formål at sikre, at europæiske virksomheder også i fremtiden har adgang til de råvarer, der er vigtige for produktionen.

Regeringen er positiv over for, at sjældne jordarter er blandt de råvarer, der er særligt fokus på i meddelelsen. Sjældne jordarter er væsentlige for produktionen af bl.a. elbiler og vindmøller.

Regeringen støtter, at EU inddrager forskellige politikområder til at løse problemstillingerne vedrørende råvarer.

Regeringen har i den forbindelse arbejdet for, at råvareproblemstillingerne behandles globalt, og at organisationer som WTO og OECD har en vigtig rolle at spille i den forbindelse.

Omvendt er regeringen skeptisk over for at løse råvareproblematikken gennem opbygning af reservelagre. En sådan løsning vil forventeligt være en meget beko-stelig måde at håndtere råvareudfordringerne på.

Endelig vil jeg nævne, at regeringen har arbejdet for at højne ambitionsniveauet i forhold til genanvendelse og ressourceeffektivitet. For eksempel har regeringen arbejdet for, at der bliver sat mere fokus på initiativer til fremme af produkter med bedre udnyttelse af råmaterialer, øget udbud og genanvendelighed.

Regeringen kan på den baggrund støtte meddelelsens indhold og kan støtte vedtagelsen af de fremlagte rådskonklusioner.

4. Kommissionens meddelelse ”Mod et mere velfungerende indre marked for services – der bygger på resultaterne af den gensidige evalueringsproces i tjenesteydelsesdirektivet”

– *Rådskonklusioner*

KOM (2011) 0020

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (sammenfatning side 16)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1091, senest behandlet i

EUU 12/5-10 (status for implementering af servicedirektivet)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag drejer sig om at forbedre det indre marked for services. Jeg nævner sagen til orientering.

Kommissionen har offentliggjort en meddelelse, hvor man præsenterer hovedresultaterne af den gensidige evaluering af servicedirektivet, som blev gennemført i 2010.

Meddelelsen skitserer desuden en række initiativer, der kan forbedre det indre marked for services og dermed fremme vækst og jobskabelse i EU.

Det ungarske formandskab har udarbejdet rådskonklusioner om meddelelsen. Rådskonklusionerne byder Kommissionens meddelelse velkommen og understreger, at selv om servicedirektivet har bidraget væsentligt til at fjerne barrierer for handel med services i EU, er der stadig et uudnyttet potentiale på dette område i EU.

Rådskonklusionerne peger på, at den gensidige evalueringsproces har identificeret de områder, hvor der fortsat eksisterer barrierer, og understreger vigtigheden af fuldstændig og korrekt implementering af servicedirektivet.

Regeringen er enig i, at der er et stort behov for et mere velfungerende indre marked for services, og at fremtidige initiativer skal bygge videre på resultaterne af den gensidige evaluering af servicedirektivet.

Regeringen hilser derfor Kommissionens meddelelse og initiativer velkommen og kan tilslutte sig til rådskonklusionerne.

Udg. 5. Kommissionens meddelelse om strategi for udvidelse af Informationssystemet for det indre marked (IMI)

– *Præsentation fra Kommissionen*

KOM (2011) 0075

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Økonomi- og erhvervsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Kommissionens meddelelse ”På vej mod en akt for det indre marked”

– *Orientering fra Kommissionen om resultatet af den offentlige høring*

KOM (2010) 0608

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (samlenotat side 24)

KOM (2010) 0608 – bilag 2 (grundnotat af 2/12-10)

KOM (2010) 0608 – bilag 7 (regeringens høringssvar til Kommissionen)

KOM (2010) 0608 – bilag 1 (henvendelse af 2/12-10 fra Forbrugerrådet)

KOM (2010) 0608 – bilag 3 (henvendelse af 21/1-11 fra Landbrug og Fødevarer)

KOM (2010) 0608 – bilag 5 (henvendelse af 9/2-11 fra DI)

KOM (2010) 0608 – bilag 4 (udtalelse fra Erhvervsudvalget)

KOM (2010) 0608 – bilag 6 (udtalelse fra Arbejdsmarkedsudvalget)

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 127

EU-note (10) – E 15 (notat af 12/11-10)

EU-note (10) – E 13 (notat af 10/11-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 170 (side 486, senest behandlet i EUU 3/12-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den sidste sag, jeg vil nævne til orientering, er Kommissionens meddelelse om relanceringen af det indre marked.

Meddelelsen indeholder 50 konkrete initiativer, der skal modernisere og videreudvikle det indre marked frem mod 20-års jubilæet i 2012.

Meddelelsen er sendt i bred offentlig høring indtil udgangen af februar 2011.

Formålet med høringen er først og fremmest at få prioriteret blandt de 50 initiativer. Regeringen har i den forbindelse udarbejdet et høringssvar til Kommissionen, som også er sendt til udvalget.

Det er regeringens opfattelse, at et velfungerende, åbent og sikkert indre marked er helt afgørende for, at vi kan møde den fælles udfordring, vi står over for i forhold til at få genoprettet de europæiske økonomier og skabt vækst i EU.

Regeringen lægger derfor i sit høringssvar op til at prioritere de initiativer, som vi mener, kan bidrage mest til vækst og jobskabelse i EU.

Det overordnede fokus bør være for det første at sikre bedre rammer for erhvervslivet og optimale betingelser for innovation og fornyelse, for det andet at skabe øget konkurrence og en mere moderne infrastruktur, samt for det tredje at sikre en mere effektiv og ensartet anvendelse af reglerne for det indre marked.

Kommissionen vil på rådsmødet præsentere resultaterne af den offentlige høring. Regeringen vil tage Kommissionens præsentation til efterretning.

Pia Adelsteen fandt i høringsvarene en hel del bekymring over de 50 forslag. Hun mente, man burde koncentrere sig om at få de eksisterende regler implementeret og overholdt, før man lavede nye regler.

Økonomi- og erhvervsministeren erkendte, at man kan nå ret langt, bare landene ville overholde de gældende regler.

FO 7. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betegnelser for tekstilprodukter og tilknyttet mærkning

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (konkurrenceevne) den 10.-11. marts 2011, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2009) 0031

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (samlenotat side 33)

KOM (2009) 0031 – bilag 1 (grundnotat af 4/5-09)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1093, senest behandlet i

EUU 12/5-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Kommissionen fremsatte i juni 2010 et forordningsforslag om tekstilmærkning. Formålet var at forenkle lovgivningen fra at basere sig på tre direktiver på området til én samlet forordning.

De tre direktiver, som Kommissionen ønsker at sammenskrive i én forordning, handler for det første om betegnelser, sammensætning og mærkning af tekstilvarer.

Det, der reguleres, er, hvornår man for eksempel kan kalde en vare for en tekstilvare, hvornår man kan benytte betegnelsen "silke", "100 pct." eller "friskklippet uld". Derudover er der regler for, hvilket sprog der skal anvendes på tøjmærkerne.

Europa-Parlamentet har i løbet af forhandlingerne fremlagt en række ændringsforslag, der kan medføre markante ændringer i forordningens anvendelsesområde. Europa-Parlamentets forslag har ikke været en del af det oprindelige forhandlingsgrundlag i Rådet.

De vigtigste af Europa-Parlamentets ændringsforslag handler om oprindelseslandsmærkning af tekstiler, mærkning af materiale fra dyr og indføjelser af en revisionsklausul, hvorefter Kommissionen skal forelægge en rapport om eventuelle nye mærkningskrav, der skal indføres på EU-plan.

FO Det er regeringens holdning i forhold til Parlamentets ændringsforslag, at der er behov for et grundigt forarbejde, inden der træffes beslutninger om mærkningskrav på området. Regeringen ønsker, at beslutningerne træffes på et oplyst grundlag, hvorfor regeringen anbefaler at få undersøgt de forskellige ønsker, Parlamentet har, i en revisionsrapport, inden de gøres bindende.

Regeringen kan støtte, at der indføres en revisionsklausul i forslaget, og at der udarbejdes en rapport om mulige mærkningskrav.

Det vil efter regeringens holdning også være naturligt, at Parlamentets forslag om mærkning af materiale fra dyr også behandles i en sådan revisionsrapport.

I øvrigt kan jeg oplyse, at Europa-Parlamentet ikke længere ønsker, at legetøj skal være en del af forordningen.

Parlamentets mest iøjnefaldende forslag handler om indførelse af et krav om oprindelseslandsmærkning af tekstiler. Det betyder, at alle tekstiler, der importeres til EU fra Indien for eksempel, skal være mærket "Made in India".

Regeringen kan ikke støtte dette ændringsforslag fra Parlamentet af flere grunde.

For det første er det ikke dokumenteret, at oprindelsesmærkning giver væsentlig information om importerede tekstiler til virksomhederne eller forbrugerne. Eksempelvis kan en bluse, som er syet i Italien, hvor stoffet er vævet i Indien, garnet er spundet i Kina og knapperne og lynlåsene er fra Tyrkiet, være svært at bestemme i forhold til oprindelsesland.

For det andet er det uklart, hvad forbrugeren kan bruge denne oplysning til, idet oprindelsesmærkning i sig selv hverken fortæller forbrugeren noget om, hvilke forhold et produkt er produceret under, eller hvilke miljømæssige påvirkning produktionsprocessen har haft.

Endelig vil et krav om oprindelsesmærkning af tekstiler fra lande uden for EU være i strid med Kommissionens oprindelige intention med forslaget, nemlig regelforenkling.

Parlamentets forslag om oprindelsesmærkning vil indebære administrative byrder for danske og europæiske virksomheder. Det vil gå ud over især de små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og vil kunne medføre en prisstigning på tekstiler.

Desuden har virksomhederne allerede i dag mulighed for frivilligt at mærke tekstiler med oprindelsesland og dermed bruge oprindelseslandet som en konkurrenceparameter.

I spørgsmålet om indførelse af en frivillig ordning for, hvornår et EU-land må benytte frivillig oprindelsesmærkning, er regeringen ikke afvisende. Parlamentet ønsker at indføre nærmere angivne retningslinjer, hvilket kan være fornuftigt. Men det er vigtigt for regeringen, at de fælles retningslinjer udarbejdes på grundlag af et grundigt forarbejde, f.eks. i en revisionsrapport.

Sammenfattende er det regeringens holdning, at vi ikke skal forsinke forenklingen af det eksisterende regelgrundlag, som har været formålet med dette forslag med henblik på at reducere virksomhedernes administrative byrder.

Regeringen vil se positivt på at få indsat en revisionsklausul i forslaget, og at Kommissionen udarbejder en rapport, som kan belyse de forskellige forslag, som Parlamentet har fremsat. Dette gælder mærkning af materiale fra dyr, retningslinjer for en frivillig oprindelsesmærkning af varer inden for EU samt oprindelsesmærkning af tekstiler, der kommer fra lande uden for EU.

Regeringen vil i de videre forhandlinger lægge afgørende vægt på, at der ikke indføres et krav om oprindelsesmærkning af tekstiler fra tredjelande i forslaget.

Pia Adelsteen var for så vidt helt enig med økonomi- og erhvervsministeren. Efter hendes mening gav det overhovedet ingen mening at foreslå oprindelsesmærkning. Hun var glad for at høre, at legetøj var røget ud.

Hun studsede over, at man skal indføre symboler i stedet for tekstilbetegnelser.

Idet hun forstod, at man går ind i andenbehandlingsproceduren, var hun lidt bekymret for, hvor langt Danmark har tænkt sig at gå for at opnå et kompromis. Hun syntes bestemt ikke, vi skal støtte noget som helst med hensyn til oprindelsesmærkning, som lægger op til protektionisme.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var godt, at Europa-Parlamentet ville indføre tekstilmærkning, når man nu alligevel skulle ændre direktivet. Hun var opmærksom på, at der kunne være nogle problemer, men tekstilmærkning er noget, forbrugerne efterspørger. F.eks. vil mange forbrugere efter det, der har været skrevet om klonede får i New Zealand, gerne vide, om ulden stammer fra New Zealand. Økonomi- og finansministerens idé om, at man skal lave en undersøgelse, kunne være en løsning.

Hun syntes, legetøj burde være en del af direktivet, idet der nogle gange er grænseflader mellem legetøj og tekstiler. Men nu har Europa-Parlamentet jo taget legetøj ud.

Europa-Parlamentet foreslår, at distributøren skal være lige så ansvarlige som producenten. Det er godt for forbrugerne, idet det kan være vanskeligt at gøre en producent i Indien ansvarlig.

I relation til den videre proces spurgte Pia Olsen Dyhr, om regeringen vil støtte ændringsforslagene fra Parlamentet eller gå imod dem.

Hvis regeringen er åben over for Parlamentet, kan SF godt give mandat.

Frank Aaen henviste til den udsendelse, der havde været i fjernsynet for nogle få år siden, hvor man viste, hvordan håndklæder, der blev solgt af Jysk, blev produceret under meget dårlige arbejdsforhold. Derfor er det vigtigt, at forbrugerne, når de skal købe et produkt, har mulighed for at se, under hvilke forhold produktet er produceret. I den forbindelse er mærkning med oprindelsesland det første, der skal ske, så man kan se, om produktet er produceret i Bangladesh eller Indien eller Grækenland. Frank Aaen mente, oprindelsesmærkningen også skal gælde europæiske lande. Det er korrekt, som økonomi- og erhvervsministeren siger, at det ikke er nok at vide, hvor produktet kommer fra. Derfor har Enhedslisten stillet forslag i Folketinget om, at alle, der sælger varer, skal kunne redegøre for, hvor de produkter, der indgår i f.eks. cowboybukserne, stammer fra. Der er nemlig ingen tvivl om, at producenterne ved dette, idet de ellers ikke kan gøre krav gældende, hvis nogle af de produkter, der indgår, er af for ringe kvalitet. Det er i offentlighedens interesse, at den viden, producenterne har, bliver gjort tilgængelig. Forbrugerne vil ikke finde sig i, at produkterne er produceret under dårlige aflønningsforhold eller ved hjælp af mishandlede mennesker. Derfor skal forbrugerne have at vide, hvordan produkterne er lavet, og man skal have mulighed for at spore produktet tilbage til den oprindelige producent. Ikke bare af hensyn til vores egen gode samvittighed, men også for at vi kan hjælpe arbejderne i Indien til at få ordentlige arbejds- og lønvilkår.

Kim Mortensen sagde, at Socialdemokratiet er enig i – og også har arbejdet i Europa-Parlamentet for – at der skal være en mærkning med oprindelseslandet. Han mente, økonomi- og erhvervsministerens meget komplicerede forklaring var et tænkt eksempel. Nu er der kommet et udspil fra Europa-Parlamentet, og så ender det tit med et kompromis. Økonomi- og erhvervsministeren har talt om, at det bliver bureaukratisk og svært, men Kim Mortensen ville gerne vide, hvordan økonomi- og erhvervsministeren vil reagere i en situation, hvor der kommer et kompromisforslag. Vil regeringen så modsætte sig mærkning med oprindelsesland?

Er regeringens modstand mod mærkning af tøj fra dyr også en ideologisk modstand, eller er det en praktisk modstand, og vil regeringen også her modsætte sig et kompromisforslag, som indebærer mærkning?

Økonomi- og erhvervsministeren sagde vedrørende forhandlingssituationen til Pia Adelsteen, at der skal være en drøftelse i rådsarbejdsgruppen i dag, og Rådets formandskab og Coreper ventes inden for kort tid at tage stilling til Parlamentets ændringsforslag. Han forventede, at Rådet ville afvise en lang række af ændringsforslagene, herunder forslaget vedrørende oprindelsesmærkning. Sagen går så til tredje behandling. Med hensyn til hvordan de andre lande forholdt sig, sagde han, at forslaget om oprindelsesmærkning ikke er indgået som en del af forhandlingsgrundlaget, hvorfor der ikke har været nogen substansdrøftelse af Parlamentets ændringsforslag. Men forslaget om oprindelsesmærkning er blevet mødt med stor modstand, bl.a. fordi det betyder en udvidelse af forordningens anvendelsesområde. Tjekkiet, UK og Frankrig vurderes at være imod, mens en del sydeuropæiske lande, især Italien, går ind for det.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde i anledning af Pia Olsen Dyhrs bemærkninger, at regeringens position er den, at man som forbruger skal have adgang til al relevant information, så man kan træffe nogle kvalificerede valg. Vi foreslår, at det tages med i revisionsarbejdet, så man har mulighed for at drøfte emnet til bunds. Vi vil altså gerne se på Europa-Parlamentets forslag om en undersøgelse og en revisionsrapport. Vi synes, forbrugerne skal have mulighed for at træffe deres valg på et velbelyst grundlag. Det nævnte eksempel er ikke et tænkt eksempel, men et reelt eksempel, sagde økonomi- og erhvervsministeren til Kim Mortensen. Oprindelsesmærkning siger ikke noget om varens kvalitet og de vilkår, varen er produceret under, men der er en risiko for, at forbrugerne tror det, og så ville økonomi- og erhvervsministeren betegne det som vildledning.

Økonomi- og erhvervsministeren pointerede i anledning af Frank Aaens bemærkninger, at forslaget kun omfatter lande uden for EU. Vi opfatter det sådan, at det kan skade tekstilindustrien i ulande. Han mente, at det vigtige i forbindelse med tøj ikke er, hvor det er produceret, idet denne oplysning ikke siger noget om, hvorvidt der har været anvendt børnearbejde eller det andet, Frank Aaen nævnte. I øvrigt kan det være meget vanskeligt at definere et oprindelsesland. Er det hvor stoffet er spundet, vævet eller syet? Det er regerin-

gens opfattelse, at oprindelsesmærkning ikke vil hjælpe forbrugerne til at træffe et valg på et oplyst grundlag, men kan være mere vildledende.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Kim Mortensen, at hans modstand mod oprindelsesmærkning mest var begrundet i praktiske vanskeligheder.

Vi vil gerne drøfte mærkning af materialer fra dyr, som Parlamentet har foreslået.

Pia Adelsteen forstod økonomi- og erhvervsministeren sådan, at hvis der kommer et kompromisforslag, som indebærer oprindelsesmærkning, vil han sige nej. Hvis det er tilfældet, kunne hun støtte forhandlingsoplægget.

Hun syntes, det forslag, Parlamentet har stillet vedrørende holdbarheden af mærket, ikke tager hensyn til, at tøj slides. Hun syntes, man laver problemer ud af noget, som ikke er noget problem. Forslaget om oprindelsesmærkning vil give kæmpe problemer for erhvervslivet og ikke gavne forbrugerne.

Når nogle sydeuropæiske lande går ind for oprindelsesmærkning, er det så et udslag af protektionisme i forhold til deres egen tekstilproduktion?

Pia Olsen Dyhr pegede på, at økonomi- og erhvervsministeren i sit første indlæg sagde, at han kunne gå ind for, at man så på oprindelsesmærkning i forbindelse med revisionen, men nu sagde han noget andet i svaret på Pia Adelsteens spørgsmål. Hun ville gerne have ham til at præcisere regeringens holdning, da den er vigtig for SF's stillingtagen til forhandlingsoplægget.

Frank Aaen replicerede, at oprindelseslandemærkning kun er det første – men nødvendige – skridt. Han var enig med økonomi- og erhvervsministeren i, at det ikke er tilstrækkeligt. Han pointerede, at det ikke er noget, der påfører virksomhederne mere bureaukrati.

Niels Helveg Petersen gjorde opmærksom på, at sagen ikke er på dagordenen for det kommende rådsmøde, men forventes vedtaget på et senere tidspunkt. Derfor stillede han spørgsmålstegn ved, om det var fornuftigt at lægge sig helt fast nu, hvor økonomi- og erhvervsministerens selv oplyser, at det er meget uklart, hvordan de forskellige lande forholder sig. Han mente ikke, det var nødvendigt at give forhandlingsoplæg på nuværende tidspunkt, men anbefalede, at man vendte tilbage til sagen, når forhandlingssituationen i Rådet var bedre belyst.

Kim Mortensen henviste til, at økonomi- og erhvervsministeren flere gange havde nævnt, at de spørgsmål, man ikke blev enige med Europa-Parlamentet om, ville man undersøge nærmere, så de kunne indgå i revisionsrapporten. Gælder det også materiale fra dyr? Han mente, det måtte kunne lade sig gøre at lave nogle meningsfulde undersøgelser, sådan at man kunne samle op i forbindelse med revisionsrapporten – i stedet for blot at afvise oprindelsesmærkning blankt, sådan som Pia Adelsteen ønskede det.

Økonomi- og erhvervsministeren ville i svaret til Pia Adelsteen ikke gøre sig klog på, hvorfor nogle sydeuropæiske lande indtog den holdning, de gjorde, men indrømmede, at det godt kunne lyde som protektionisme. Regeringens

holdning er klar: Vi er imod oprindelsesmærkning. Men vi vil godt se på, hvordan vi kan få flest mulige oplysninger frem på frivillig vis.

Regeringen er imod en obligatorisk oprindelsesmærkning, sagde økonomi- og erhvervsministeren til Pia Olsen Dyhr, men den kan godt forestille sig en frivillig aftale.

Økonomi- og erhvervsministeren mente ikke, man kunne vente med forhandlingsoplæg, sådan som Niels Helveg Petersen anbefaler, idet Rådet skal behandle sagen om 2-3 uger.

Pia Adelsteen gentog, at hvis økonomi- og erhvervsministeren sagde nej til oprindelsesmærkning, kunne hun gå med til forhandlingsoplægget.

Niels Helveg Petersen kunne ikke gå med til forhandlingsoplægget på det foreliggende grundlag.

Pia Olsen Dyhr og **Kim Mortensen** kunne heller ikke gå med til forhandlingsoplægget på det foreliggende grundlag og var bange for at blive taget til indtægt for, at vi er imod oprindelsesmærkning under enhver form.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede over for Pia Adelsteen, at regeringen er imod en oprindelsesmærkning, som vil hæmme konkurrencen. Vi vil stemme imod en obligatorisk ordning, men kan gå ind for en frivillig.

I anledning af Pia Olsen Dyhrs og Kim Mortensens betænkeligheder på længere sigt pointerede økonomi- og erhvervsministeren, at det er en tekstilmærkningsordning, man nu tager stilling til – ikke en mærkningsordning på alle mulige andre områder.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, men at Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 8. Kommissionens forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2008) 0464

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (sammenfatning side 42)

KOM (2008) 0464 – bilag 3 (supplerende grundnotat af 23/10-08)

KOM (2008) 0464 – bilag 2 (grundnotat af 26/8-08)

KOM (2008) 0464 – bilag 4 (henvendelse af 25/2-09 fra

Forbrugerrådet)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 302 (side 887 FO, forhandlingsoplæg

forelagt EEU 27/2-09)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den næste sag er beskyttelsestidsdirektivet, som jeg nævner med henblik på at justere det eksisterende forhandlingsoplæg.

Sagen er ikke på dagsordenen for dette rådsmøde, men en justeret dansk holdning til forslaget kan føre til, at sagen vil blive sat på et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse.

Sagen blev behandlet i Folketingets Europaudvalg i februar 2009 og blev forelagt af den tidligere økonomi- og erhvervsminister. Regeringen fik dengang tilslutning til et forhandlingsoplæg, der medførte, at Danmark ikke har arbejdet for en forlængelse af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder.

Formålet med forslaget er at udvide den eksisterende beskyttelsestid for udøven- de kunstnere og pladeselskaber. I dag er beskyttelsestiden 50 år fra udgangen af det år, hvor fremførelsen eller optagelsen fandt sted. For god ordens skyld vil jeg nævne, at direktivforslaget ikke omhandler komponisters og tekstforfatteres ret- tigheder.

Forslaget vedrører altså, hvor lang tid kunstnere, som fremfører eller indspiller andres værker, har ophavsret over deres fremførelse.

Kommissionens direktivforslag indeholder forslag om en udvidelse af beskyttel- sestiden til 95 år.

Efterfølgende har Europa-Parlamentet stillet forslag om en kortere forlængelse af beskyttelsestiden, nemlig til 70 år.

Sagen blev som sagt sidst behandlet i Europaudvalget den 27. februar 2009, hvor udvalget gav tilslutning til følgende forhandlingsoplæg:

”... den danske regering [ser] som sagt ikke et behov for regulering, som foreslået af Kommissionen. Regeringen vil naturligvis deltage konstruktivt i drøftelserne af direktivforslaget og vil i sidste ende kunne støtte et kompromisforslag, idet rege- ringen dog vil lægge stor vægt på, at beskyttelsestiden ikke forlænges ud over 70 år...”

Med undtagelse af Enhedslisten var der opbakning fra samtlige partier i Folketinget til regeringens linje i forhold til direktivforslaget. En linje, der betød, at regeringen arbejdede for, at beskyttelsestiden ikke blev forlænget.

Siden dengang har rettighedshaverne flere gange tilkendegivet, at den danske holdning bør revurderes, og sagen har senest været drøftet i Kulturudvalget den 12. januar 2011.

Årsagen er, at flere udøvende kunstnere oplever, at deres indspilninger som følge af stigningen i befolkningens gennemsnitlige levetid falder uden for beskyttelse, mens de stadig er i live.

Det vil sige, at andre frit kan udnytte for eksempel Dorthe Kollo – som er meget relevant for øjeblikket – eller andres indspilninger til et hvilket som helst formål, uden at de skal give tilladelse dertil, og uden at de modtager kompensation for brugen af indspilningen.

En udvidelse af beskyttelsestiden giver således rettighedshaverne og pladeselskaberne en længere beskyttelse af deres indspilninger og dermed royalty-indtægter i en længere periode.

Derudover vil der opstå færre tilfælde, hvor nulevende udøvende kunstnere vil opleve, at deres indspilninger og fremførelser kan udnyttes, uden at de skal give samtykke m.v. Samtidig vil de ikke i lige så høj grad opleve at miste indtægter sent i livet, fordi beskyttelsen af deres præstationer er udløbet.

Vi har overvejet sagen i regeringen og finder, at det i lyset af Europa-Parlamentets ændringsforslag – for at kunne indgå aktivt i forhandlingerne i Bruxelles – vil være hensigtsmæssigt at justere den danske holdning til direktivforslaget.

Konkret ønsker jeg, at forhandlingsoplægget justeres, så man fra dansk side kan arbejde aktivt for en forlængelse af beskyttelsestiden til 70 år.

På sidste møde i Rådet kunne der ikke konstateres hverken et kvalificeret flertal eller et blokerende mindretal til forslaget som fremsat af Kommissionen med Europa-Parlamentets foreslåede ændringer.

Undervejs i forløbet har der været lande, der har ændret deres position i forhold til forslaget. Det gælder både lande, der tidligere har været for en forlængelse, og lande, der hidtil har været imod.

Hvis Danmark arbejder aktivt for en forlængelse af beskyttelsestiden til 70 år, vil det kunne være med til at sætte skub i forhandlingerne, som har været låst i mere end et år.

FO Regeringen lægger derfor op til, at man fra dansk side støtter Europa-Parlamentets ændringsforslag, der foreslår en forlængelse af beskyttelsestiden til 70 år fra fremførelses- eller indspilningstidspunktet.

Pia Adelsteen syntes, det var godt, at man udvidede beskyttelsestiden til 70 år, idet kunstnere, som er i live, under den nuværende ordning kan komme ud for, at de ikke kan få penge for det, de har lavet.

Mogens Jensen syntes, det var meget positivt, hvis man kan blive enige om at arbejde for en forlængelse af beskyttelsestiden til 70 år.

Der står i samlenotatet, at man vil arbejde for, at forslaget også kommer til at omfatte udøvende kunstnere og producenter inden for den audiovisuelle branche, bl.a. skuespillere, og at man også ønsker, at der opnås et så afbalanceret, enkelt og hensigtsmæssigt direktiv som muligt. Hvis dette ikke kan opnås, ville han sikre sig, at det ikke forhindrer, at man gennemfører en forlængelse af beskyttelsestiden fra 50 til 70 år.

I det kompromisforslag, der er lagt frem fra Europa-Parlamentet, står der jo, at man i forbindelse med opfølgningen af dette direktiv rent faktisk vil undersøge konsekvenserne af at udvide beskyttelsen til også at omfatte skuespillere og filmproducenter, så det audiovisuelle område bliver altså ikke ladet i stikken.

Mogens Jensen spurgte, om økonomi- og erhvervsministeren forventede, at det giver et skub til forhandlingsprocessen, når Danmark ændrer holdning og går ind for en forlængelse til 70 år. I den forbindelse pegede han på, at der kun mangler et eller to lande for, at der kan skaffes flertal for Parlamentets ændringsforslag herom.

Frank Aaen spurgte, i hvilket omfang forlængelsen til 70 eller 95 år gælder producenterne, f.eks. musikforlaget. Han spurgte, om den gælder udover kunstnerens død, hvis kunstneren har solgt sine rettigheder til et musikforlag. Man taler altid om den stakkels kunstner, men i de fleste tilfælde er det det kæmpestore musikforlag, der scorer kassen.

Pernille Frahm sagde, at SF havde været meget optaget af forslaget vedrørende beskyttelsestiden. Det kom lidt bag på hende, at der var givet et mandat tidligere. Hun var glad for, at der nu ser ud til, at der tegner sig et flertal for at ændre på dette mandat, sådan at vi kan sikre, at Danmark arbejder for en længere beskyttelsestid. Ligesom Mogens Jensen ville hun anbefale, at man ikke lægger hindringer i vejen for at opnå det, man kan opnå, men går så langt, vi kan, med hensyn til at få beskyttelsestiden forlænget.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at som udgangspunkt finder regeringen, at der bør gælde ens regler for alle kunstnere, herunder også sangere og skuespillere, men hvis der viser sig at være flertal for en udvidet beskyttelsestid, som alene gælder på musikområdet, vil vi stemme for en forlængelse af beskyttelsestiden, idet der samtidig lægges op til en effektiv vurdering af det audiovisuelle område. Han tilføjede, at i praksis vil en forlængelse af beskyttelsestiden for skuespillere ikke har betydning i Danmark, fordi skuespillere normalt overdrager deres rettigheder til filmproducenterne.

Økonomi- og erhvervsministeren kunne ikke svare på Mogens Jensens spørgsmål om, hvad mulighederne for at få en forlængelse er. Parlamentet er positivt over for en forlængelse, men i Rådet er situationen mere blandet. Derfor vil et positivt signal fra Danmark kunne få betydning for sagen, fordi vi ændrer position.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede ja til Frank Aaens spørgsmål om, hvorvidt beskyttelsen også gjaldt efter kunstnerens død og også gjaldt produ-

centen. Den gælder fra første indspilning, uanset om kunstneren er i live eller ej.

Frank Aaen konstaterede, at det primært drejede sig om at forbedre pladeselskabernes rettigheder. Derfor fandt han det misvisende, når man talte om den enkelte kunstners mulighed for at tjene penge. Enhedslisten kan ikke acceptere forhandlingsoplægget. Den mener, man må sørge for kunstnerne på anden måde.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at den traditionelle holdning hos regeringen og det store flertal i Folketinget er, at det er rettighedshaveren, som har ret til det, han har skabt. Regeringen vil gerne beskytte den private ejendomsret og går derfor ind for en udvidelse af beskyttelsestiden til 70 år. Han erkendte, at en væsentlig del af fortjenesten vil tilfalde pladeselskaberne, men en del af pengene vil dog gå til kunstnerne. I den forbindelse pegede han på, at et væsentligt aspekt i forslaget er, at der foreslås oprette en særlig fond, som skal komme studiemusikerne til gode, idet disse normalt overdrager deres rettigheder til pladeselskaberne. Forslaget vil også gavne de udøvende kunstnere, idet disse vil være sikret royalties i en længere periode.

Frank Aaen kunne ikke være med til forslaget, som primært er til gavn for pladeselskaberne.

Økonomi- og erhvervsministeren fastholdt, at forslaget også er til gavn for kunstnerne. Det er derfor, kulturministeren har arbejdet så hårdt for det. At så nogle andre også får noget ud af det, er godt nok.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, men at Enhedslisten havde ytret sig imod det.

FO 9. Forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2010) 0611

Rådsmøde 3074 – bilag 1 (samlenotat side 53)

KOM (2010) 0611 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 5/11-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den tredje og sidste sag, som jeg vil nævne med henblik på forhandlingsoplæg, er forslaget om ændring af forordningen om det europæiske agentur for søfartssikkerhed, EMSA.

Forslaget er sat på den foreløbige dagsorden for rådsmødet for transport, telekommunikation og energi den 31. marts 2011.

FO Overordnet kan regeringen tilslutte sig forslaget.

Siden EMSA's oprettelse i 2002 er der sket en udvikling i agenturets opgaver, og forslaget justerer den juridiske ramme for agenturet, så den kommer til at passe til agenturets nuværende opgaver.

Forslaget indebærer, at EMSA's budget skal forhøjes med 3,9 mio. euro i en periode på tre år fra 2012-2015. Det er et højt beløb i disse tider, hvor medlemslandene skal spare på ressourcerne. Regeringen vil derfor arbejde for, at forslaget skaber europæisk merværdi og medfører en hensigtsmæssig anvendelse af disse ressourcer.

Forslaget lægger op til flere effektiviseringer, hvilket regeringen støtter. For eksempel indebærer forslaget, at agenturet efter anmodning fra de involverede lande kan hjælpe til ved opklaring af større søulykker. Dette kan være nyttigt for lande, som kun har få kvalificerede eksperter.

Desuden foreslås det, at EMSA's medarbejdere alene skal kunne udføre inspektioner af skibe og havnefaciliteter. I dag er disse inspektioner delt mellem EMSA og Kommissionen.

Forslaget indebærer derfor en reel effektivisering og ressourcebesparelse, da kun eksperter fra EMSA behøver at rejse ud til medlemsstaterne. Danmark har ved flere lejligheder foreslået netop denne effektivisering.

Endelig er det positivt, at agenturets beredskab ved olieforurening udvides til også at omfatte forurening fra offshoreanlæg. Hvis en ulykke som den, vi så sidste år i den mexicanske bugt, skulle ske i europæiske farvande, vil de skibe, som EMSA råder over, kunne hjælpe med at bekæmpe olieforureningen. Vi får dermed mere for de penge, som vi i forvejen bruger på at have et forureningsberedskab stående klar.

Der er visse dele af forslaget, som regeringen ønsker at få yderligere belyst.

Det gælder for eksempel forslaget om at videreudvikle skibsovervågnings- og it-systemer i EU. Regeringen er positivt indstillet i forhold til at skabe fælles syste-

mer inden for EU, men kun hvis udgifterne står i rimeligt forhold til nytteværdien af it-systemerne.

Endvidere henvises der i forslaget til, at EU skal styrke synergier i forhold til kystvagtoperationer. Efter regeringens opfattelse er spørgsmålet om etablering af en eventuel fælles europæisk kystvagt så væsentligt, at det bør behandles i en særskilt retsakt.

Yderligere er det vigtigt for regeringen at sikre, at EMSA ikke overtager opgaver, der løses bedre på nationalt niveau, som for eksempel tilsyn med offshoresektoren.

I dag udfører EMSA inspektioner af, om medlemslandene gennemfører den gældende EU-lovgivning om søsikkerhed korrekt. Planlægningen af disse inspektioner besluttet i dag af EMSA's bestyrelse, men fremover ønskes beslutningerne flyttet fra EMSA til EU's søsikkerhedskomiteé, COSS.

Det har ikke hidtil været problematisk at træffe disse beslutninger i EMSA, og en overflytning af kompetence til COSS betyder, at medlemslandene vil miste indflydelse på EMSA's arbejde. Regeringen mener, at denne problemstilling bør belyses nærmere.

Der er i høj grad støtte til de danske synspunkter i rådsarbejdsgruppen, for eksempel om de økonomiske konsekvenser af forslaget. Også den danske skepsis i forhold til forslagene om tilsyn med offshoreområdet og overflyttelse af kompetence til COSS vinder genklang hos en stor del af de andre medlemslande.

Pia Adelsteen var for så vidt ikke uenig i regeringens holdning, men det irriterede hende, at man i en tid, hvor alle lande bliver pålagt at spare, udvider budgettet så voldsomt. Hun pegede på, at siden 2001 har agenturet i forvejen fordoblet budgettet. Hun spurgte, hvorfor man skal have en udvidelse af budgettet.

Pia Olsen Dyhr kunne godt give mandat.

Kim Mortensen var enig i, at der er behov for at se på sikkerheden inden for offshorevirksomhed, idet det er en branche, der udvikler sig hele tiden og går på tværs af landegrænser. Der kommer en rapport om ulykken i den mexicanske golf, som selvfølgelig vil betyde, at vi skal se på EU's direktiver. I folketingsalen behandler man i dag et forslag om eventuel langtidsoplagring af CO₂ i Nordsøen. Der kan også ske en udvikling med hensyn til olie og gas i grønlandske farvande. Derfor spurgte han, om der kommer en øget overvågning med brug af nogle af de nye teknologier.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde til Pia Adelsteen, at man ønskede flere mennesker ansat i EMSA, idet det betyder større effektivitet. Danmark vil selvfølgelig hele tiden som en høg vogte over, at der ikke bliver brugt penge unødigt, og at budgettet ikke accelererer. Vi er meget opmærksomme på, at det er et forkert signal at sende, at der skal bevilges flere penge. Det samme siger Tyskland og Storbritannien.

Frank Aen henviste til, at der står i præamblen, at det bør undersøges nærmere, hvad det indebærer at lave fælles europæiske kystvagtoperationer. Da sagen ikke er undersøgt til bunds, mente han ikke, man kunne tage stilling i dag.

Økonomi- og erhvervsministeren sagde, at regeringen gerne vil have ændret formuleringen i præamblen, så Danmark ikke tages til indtægt for, at der skal oprettes en fælles europæisk kystvagt. Et så principielt spørgsmål skal ikke gemmes væk i en forordnings præambel.

Frank Aen ville være helt sikker på at det er en forudsætning, at der ikke ligger noget som helst om accept af en fælles EU kystvagtordning.

Økonomi- og erhvervsministeren bekræftede, at vi ikke vil være med til en fælles EU kystvagtordning.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3072 (transport, telekommunikation og energi – energi) den 28. februar 2011

Klima- og energiministeren: Forslaget til forordning om integritet og gennemsigtighed på energimarkederne, REMIT, forelægger jeg udvalget med henblik på forhandlingsoplæg. De øvrige sager til rådsmødet den 28. februar forelægger jeg til orientering.

FO 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integritet og gennemsigtighed på energimarkederne (REMIT)

– *Statusrapport*

KOM (2010) 0726

Rådsmøde 3072 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0726 – bilag 1 (grundnotat af 10/2-11)

Klima- og energiministeren: REMIT-forslaget er sat på dagsordenen for energi-rådsmødet den 28. februar med henblik på en fremskridtsrapport. Sagen er på rådsmødet i juni, hvor det ventes, at der kan opnås politisk enighed om sagen. Det er vurderingen, at det ungarske formandskab vil forsøge at lande sagen i deres formandskabsperiode. Om det lykkes er naturligvis usikkert, men da der er en mulighed for det, er det nu, der skal tages politisk stilling. Det er derfor, jeg har valgt at forelægge denne sag til forhandlingsoplæg nu.

Formålet med forslaget er at styrke integriteten og gennemsigtigheden på de europæiske engrosenergimarkeder. For det første for at forhindre markedsmissbrug på tværs af medlemslandene. Og for det andet for at sikre aktørernes tillid til, at de priser, der fastsættes på engrosmarkederne, afspejler det reelle samspil mellem udbud og efterspørgsel.

Forslaget har været udsendt i høring hos relevante danske interessenter. Her er der generel opbakning til forordningens målsætning, men samtidig gøres der opmærksom på, at forslaget, som det lå fra Kommissionens hånd, risikerede:

1. At føre til dobbeltregulering og dobbelte rapporteringsforpligtelser.
2. At blive for generelt og overordnet og dermed ikke tilstrækkeligt kunne tage højde for energisektorens særlige karakteristika.
3. At få en konkurrenceforvridende effekt særligt i forhold til aktører uden for EU som følge af øgede krav til offentliggørelse af interne oplysninger.

Regeringen har været i dialog med energisektoren, og vi har selvfølgelig taget deres bekymringer med til forhandlingsholdet i Bruxelles. Vi vil dog søge at finde en balance mellem interessen for effektivt at kunne sikre transparens og integriteten af de europæiske engrosenergimarkeder på den ene side og berettigede sektorspecifikke interesser på den anden side.

FO Samlet set er regeringen grundlæggende positivt indstillet over for forslaget, idet vi lægger vægt på i fornødent omfang at tage sektorspecifikke interesser i betragtning, således:

- At forslaget ikke fører til dobbeltregulering eller dobbeltrapportering i forhold til gældende finansiell regulering.
- At bestemmelserne i forslaget bliver udformet så præcist som muligt.

Anne Grete Holmsgaard kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Det var uklart for hende, om det med insiderhandel også gælder CO₂-kvotebeviser, eller det kun gælder el og gas. Hun henviste i den forbindelse til den sag, der er om svindel med kvoter og moms.

Niels Helveg Petersen kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg, som ser fornuftigt ud.

Frank Aaen spurgte, om gennemsigtigheden kun gælder prisen, eller om der også skal være gennemsigtighed med hensyn til, hvordan den el, der sælges, produceres – ved hjælp af kul, vind eller atomkraft.

Der står i samlenotatet, at man ikke må lave markedsmisbrug ved brug af derivater. I den forbindelse spurgte han, hvorfor man overhovedet anvender derivater i forbindelse med energibørsen, idet han pegede på de problemer, derivater havde givet for den finansielle sektor.

Kim Mortensen syntes, forhandlingsoplægget så fornuftigt ud.

Klima- og energiministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard, at CO₂-kvoter ikke er omfattet, men Kommissionen er i en intensiv dialog med medlemsstaterne om det snyd, der har været.

Hun svarede Frank Aaen, at man med REMIT prøver at lukke nogle huller i den lovgivning, vi har i dag. Derfor medtager man også handel med derivater. Klima- og energiministeren tilføjede, at når derivater handles på børser, er de allerede omfattet af den finansielle regulering – i Danmark er det værdipapirloven.

Frank Aaen gentog sit spørgsmål, om der også er gennemsigtighed med hensyn til, hvordan den el, der bliver solgt, er produceret.

Han spurgte, hvad det betyder, når det nævnes i samlenotatet, forordningen medfører tavshedspligt, idet det altid gjorde ham betænkelig.

Han pegede på, at Advokatrådet har en meget kritisk bemærkning om, at retsindgrebene og betingelserne for at udøve disse bør præciseres yderligere, og at forslaget indeholder en række indgreb, som er møntet på borgere og virksomheder, og som har umiddelbar virkning i national ret. Det opfattede han som en alvorlig kritik. I det hele taget var han kritisk over for forordninger, som han grundlæggende fandt indebar et demokratisk problem.

Klima- og energiministerens umiddelbare vurdering var, at man ikke kan se på molekylerne i den el, der sælges, hvordan den er produceret, men hun ville supplere med et skriftligt svar til Frank Aaen, hvis der var en mulighed herfor.

I relation til bemærkningerne fra Advokatrådet henviste klima- og energiministeren til, at medlemslandene selv gennemfører den lovgivning, der giver

energitilsynsmyndighederne beføjelser, som udøves inden for de nationale rammer. Det er altså national kompetence.

Frank Aaen spurgte, om svaret betød, at regeringen blankt afviste Advokatrådets betænkeligheder.

Han behøvede ikke have et skriftligt svar, som gik ud på, at man ikke kunne se forskel på den el, der leveres, men man kan se på, hvem der producerer den, og fra hvilke kilder den kommer. Han ville f.eks. anbefale Dong, at man fortrinsvis købte el, som var produceret ved hjælp af vindkraft.

Enhedslisten går selvfølgelig ind for, at man skal have kontrol med snyd, men kunne ikke støtte, at det er noget, markedet selv må sørge for. Han var imod selve systemet og mente, gennemsigtigheden var utilstrækkelig. Derfor går Enhedslisten imod regeringens forhandlingsoplæg.

Klima- og energiministeren svarede, at regeringen ikke afviser Advokatrådets betænkeligheder, men mener, man har taget højde for dem.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde udtrykt sig imod det.

2. Opfølgning af Det Europæiske Råd den 4. februar 2011 og bidrag til forberedelsen af Det Europæiske Råd den 25. marts 2011

Det Europæiske Råd 4/2-11 – bilag 6 (konklusioner af 7/2-11)

Det Europæiske Råd 24-25/3-11 – Bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden af 17/2-11)

a) Kommissionens meddelelse om energistrategien 2011-2020

KOM (2010) 0639

Rådsmøde 3072 – bilag 1 (samlentat side 12)

KOM (2010) 0639 – bilag 1 (grundnotat af 7/1-11)

KOM (2010) 0639 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (side 394, senest behandlet i EUU 26/11-10)

b) Kommissionens meddelelse om prioriteringer på energiinfrastrukturuområdet for 2020 og derefter – en plan for et integreret europæisk energinet

– *Vedtagelse af Rådets konklusioner*

KOM (2010) 0677

Rådsmøde 3072 – bilag 1 (samlentat side 12)

KOM (2010) 0677 – bilag 1 (grundnotat af 22/12-10)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 157 (side 396, senest behandlet i EUU 26/11-10)

Klima- og energiministeren: Formandskabet har på baggrund af Kommissionens to meddelelser om henholdsvis energistrategi 2011-2020 og infrastrukturprioriteringer for 2020 og tiden derefter fremlagt forslag til rådskonklusioner.

Sammen med konklusionerne fra Det Europæiske Råds drøftelse af energispørgsmål den 4. februar udgør disse rådskonklusioner en ramme for EU's energipolitiske prioriteringer frem mod 2020.

Konklusionerne fremhæver fem prioriteter fra Kommissionens udspil til strategi:

1. Fuld gennemførelse af det indre marked for energi, det såkaldte grønne indre marked.
2. Øget indsats for energieffektivitet.
3. Behovet for betydelig udbygning af energiinfrastrukturen.
4. Behovet for at forøge indsatsen for innovation og forskning i de såkaldte "low carbon" teknologier.
5. Behovet for styrkelse af de eksterne relationer på energiområdet.

Energipolitikken handler set fra regeringens synspunkt om de langsigtede visioner. EU bør ligesom Danmark stræbe efter at blive uafhængig af fossile brændsler – selvfølgelig gerne i 2050. Dels af hensyn til europæernes adgang til energi i fremtiden. Vi skal ikke være afhængige af energiresourcer, som der bliver færre og færre af. Dels skal vi ikke være afhængige et mindre antal lande, hvoraf nogle – som vi ser i disse dage – langt fra er politisk stabile.

Det handler også om, at vi skal nå vores klimamål. EU skal som led i en samlet forpligtelse for hele den rige verden reducere drivhusgasudledningerne med 80-95 pct. i 2050. Energipolitikken indeholder mange af de midler – nærmest den værktøjskasse – vi skal anvende for at nå dette mål.

Konklusionerne fremhæver fem prioriteter fra Kommissionens udspil til strategi. Det er dem, jeg allerede har gennemgået. Mere specifikt skal vi nu tænke over, hvordan vi får styrket den vedvarende energi som sådan. Konklusionerne understreger behovet for at styrke forskning og udvikling inden for "low carbon" teknologier. De understreger også stærkt, at der skal arbejdes intensivt med energiefektivisering – bl.a. på baggrund af den handlingsplan, som Kommissionen forventes at fremlægge senere på foråret.

For at få det indre energimarked til at fungere er der en lang række initiativer, som EU skal tage i de kommende år. Dels med hensyn til implementering af de eksisterende regler om energiliberalisering, dels med hensyn til udbygning af infrastruktur. Manglende infrastruktur – især forbindelser mellem landene – og forskellige former for markedsbarrierer betyder, at der i dag er dele af EU, som ikke eller kun i meget begrænset omfang har adgang til energi fra det øvrige EU. Her kan man bl.a. pege på Baltikum, som er en såkaldt energiø

Realiteten er, at hvis vi skal udnytte den vedvarende energi, som vi i højere og højere grad skal basere os på, optimalt, er det nødvendigt at udbygge transmissionsnettet betydeligt og at fjerne de forhindringer, der i dag kan være for at føre energi fra den ene ende af Europa til den anden. Det kan f.eks. være solenergi i Nordafrika og Sydeuropa i samspil med vindenergi fra Nordsøen. Kan vi få det samspil til at fungere, kan vi også få prisen på vedvarende energi ned. Det kræver, at vi får disse forbindelser. Man kan se på et kort, at de nogle gange stopper ved landegrænserne – i modsætning til andre områder, I beskæftiger jer med her i Europaudvalget.

Med disse rådskonklusioner vil der være taget hul på en indsats, der vil strække sig mange år ud i fremtiden. Det er min fornemmelse, at der nu stort set er enighed om den foreliggende tekst, som regeringen også agter at støtte.

Diskussionen om dette punkt er refereret nedenfor i forbindelse med diskussionen om dagsordenens punkt 3.

3. Bidrag til det Europæiske Semester

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0011

Rådsmøde 3072 – bilag 1 (samlenotat side 16)

EU-note (10) – E 31 (note af 1/2-11)

Det Europæiske Råd 17/6-10 – bilag 7 (konklusioner af 18/6-10)

Klima- og energiministeren: Punktet drejer sig om bidrag til det europæiske semester.

Formandskabet har lagt op til en grundig drøftelse af dette punkt, som handler om, hvilke konkrete initiativer der skal iværksættes for at nå de fem overordnede mål i EU's 2020 strategi for vækst og beskæftigelse, herunder EU's overordnede klima- og energimål – 20/20/20 målsætningerne. Det er altså en opfølgning på afløseren af Lissabonstrategien.

Spørgsmålene efterlyser en vurdering af de overordnede udfordringer i forhold til at nå 2020 energimålene i lyset af Kommissionens årlige vækstundersøgelse og er et bud på de mest presserende foranstaltninger, der skal træffes inden for energieffektivisering og vedvarende energi. Drøftelsen skal udgøre et input til Det Europæiske Råds forårstopmøde.

Jeg vil her overordnet pege på, at en ambitiøs energipolitik, der sigter på at gøre EU uafhængig af fossile brændsler på længere sigt, vil kunne bidrage væsentligt til vækst og beskæftigelse i EU.

Dernæst vil jeg slå fast, at energieffektivisering er et helt centralt indsatsområde med masser af plads til forbedringer. De såkaldte lavthængende frugter.

Som det fremgår af vækstundersøgelsen, ser det ikke ud til, at EU når sine energieffektivitetsmål. Kommissionen bør derfor forpligtes til at fremlægge en bred vifte af forslag, der kan dække mankoen op til de 20 pct. øget energieffektivitet i 2020. Vi vil i den forbindelse fra dansk side pege på fem konkrete indsatsområder:

- At Kommissionen øger tempoet og omfanget af udnyttelsen af ecodesign- og energimærkningsdirektiverne og fremlægger forslag til nye, ambitiøse Kommissionsforordninger for energirelaterede produkter.
- At der fremlægges forslag til forbedring af energieffektiviteten i eksisterende bygninger, herunder at det offentlige går foran med energieffektivisering i egne bygninger.
- At der tages fat for alvor i transportsektoren, herunder at Kommissionen fremlægger en samlet, tværsektoriel plan, der kan sikre en hurtig udrulning af elbiler.
- At der stilles forslag om en revision af energibeskatningsdirektivet, så det i højere grad kan bidrage til at indfri energimålsætningerne.

- At Kommissionen stiller forslag om indførelse af forpligtelser for energiforsyningsselskaberne til at bidrage til energieffektivisering hos forbrugerne, således som vi allerede har gennemført det i Danmark.

Kommissionen har oplyst, at den ikke vil foreslå, at gøre energieffektivitetsmålet bindende. Det er noget, vi har diskuteret her før. Energieffektivitetsplanen vil i stedet fokusere på konkrete virkemidler, og som besluttet af Det Europæiske Råd den 4. februar 2011 skal der i 2013 følges op på, om yderligere tiltag er nødvendige for at nå målet.

Når det gælder vedvarende energi, vil jeg understrege behovet for effektiv og rettidig gennemførelse af VE-direktivet fra 2009 og for, at infrastrukturen udbygges, navnlig der hvor der er flaskehalse for effektiv integration af store mængder fluktuerende VE-strøm. Danmark har også ved flere lejligheder påpeget, at der er behov for en mere systematisk udveksling af "best practice" mellem medlemslandene med henblik på at undgå støttekonkurrence. Det er derfor positivt, at Kommissionen i sin meddelelse "på vej mod 2020-målet" fra februar i år har medtaget dette synspunkt og vil arbejde for en bedre koordinering af medlemsstaternes indsatser inden for vedvarende energi.

Anne Grete Holmsgaard pointerede, at energieffektivitet er vanvittig vigtig, og henviste til, at Kommissionen selv har sagt, at med de vejledende målsætninger når man kun halvvejs. Hun erklærede sig enig i, at Danmark skal slås bravt for, at Kommissionen skal fremlægge effektive virkemidler.

Hun var utilfreds med, at man først skal evaluere i 2013, og spurgte, om der er mulighed for at gøre det tidligere.

Det er rigtigt, at der er brug for infrastruktur, og der er især brug for at sikre, at man bruger mere vedvarende energi. Hun erkendte, at der er nogle isolerede energizoner rundt omkring, f.eks. i Baltikum, men ellers må liberaliseringspakken sørge for, at der er ordentlige transmissionsforbindelser, således at der ikke bliver markedsdominans. Hun spurgte, om man kan opstille kriterier for, hvor det er nødvendigt at give tilskud.

I relation til det europæiske semester pegede Anne Grete Holmsgaard på, at der er en disharmoni, idet klimakommissæren kommer med et forslag til CO₂-målsætning i marts, mens energikommissæren først kommer med noget hen over sommeren. Det virker ikke fornuftigt.

Kim Mortensen forstod, at Danmark var det eneste land, som ønskede bindende målsætninger, og spurgte derfor, hvilke andre muligheder vi havde for at gøre målsætningerne så forpligtende for landene som muligt. Han spurgte, om man f.eks. kunne gennemføre en årlig tilbagemelding om, hvor langt man var nået i forhold til de udstukne pejlemærker, således som man gør det på det finansielle marked.

Klima- og energiministeren henviste til det, hun sagde i sin forelæggelse om, at Kommissionen kommer med en handlingsplan om energieffektivitet. Hun havde forstået, at den kommer den 8. marts. Her får man en pejling på,

hvor langt man er nået. Vi har selvfølgelig fra dansk side arbejdet for, at den bliver så god som mulig. Det er den første milepæl. Derefter kommer evalueringen i 2013. Det er vigtigt at høste de lavthængende frugter. Derfor arbejder vi på at få forpligtet Kommissionen til at fremsætte forslag om fælles instrumenter, der kan udfylde hullet mellem det forventede bidrag og målet om de 20 pct. reduktion i 2020.

Spørgsmålet om infrastruktur går primært på, om man kan få tilskud, altså penge fra EU-budgettet. Udgangspunktet er, at markedet skal klare det selv, men der er undtagelser, hvor der kan ydes støtte, bl.a. til Baltikum eller hvor et land samfundsøkonomisk har det vanskeligt. I disse tilfælde skal der være en fælleseuropæisk nytte.

Klima- og energiministeren sagde i anledning af Anne Grete Holmsgaards bekymring med hensyn til den interne koordinering i Kommissionen, at mens man i Danmark og England har en klima- og energiminister, er porteføljen i EU delt, idet man har en klimakommissær og en energikommissær. Det er op til Kommissionen at sørge for, at der er den fornødne koordinering. Det er selvfølgelig et punkt, vi er opmærksomme på.

Anne Grete Holmsgaard pegede på, at efter det, der har været fremme, har Kommission i høj grad fokuseret på bygninger. Hun pegede på, at der også sker et energispild i industrien, og nævnte muligheden for at udnytte kraftvarme, hvor man kan bruge spildvarmen. Det er vigtigt at få med.

Med hensyn til det europæiske semester fastholdt hun, at det ikke er fornuftigt, at udspillene fra de to kommissærer tidsmæssigt er forskudt. Hun nævnte, at der er mange interessemødsætninger på området, og at nogle lande ikke synes, vedvarende energi er så vigtigt, idet man bare kan bruge noget mere atomkraft, mens andre lande er helt vilde med at grave CO₂ ned i undergrunden, selv om dette endnu kun er på forsøgsstadiet. Derfor risikerer man, at flere lande siger, vi ikke behøver at have forpligtende målsætninger med hensyn til vedvarende energi.

Kim Mortensen spurgte, hvordan den videre proces vil være, når Kommissionen den 8. marts har fremlagt sin meddelelse. Han sammenlignede med det, man vil gøre på økonomiområdet for så vidt angår de lande, som er med i euroen, og som ikke lever op til konvergenskriterierne. Han spurgte, hvad vi fra dansk side kan spille ind med, som sikrer, at landene lever op til målene også på energiområdet.

Klima- og energiministeren var fundamentalt enig i Anne Grete Holmsgaards bemærkninger om kraft-varme. Det er meget vigtigt, og derfor vil det også indgå i drøftelserne under det danske formandskab. Vi ser gerne en fusion af kraft-varme direktivet og det eksisterende energiservicedirektiv til et nyt rammedirektiv for energieffektivisering.

Med hensyn til koordineringen i Kommissionen har vi fremført det synspunkt fra dansk side, at man skal samtænke problemerne. Hun opfordrede Europaudvalgets medlemmer til også at fremføre disse synspunkter over for medlemmerne af Europa-Parlamentet.

Hun forstod godt Kim Mortensens synspunkt, men mente, der var taget hånd om problemet med den foreslåede model, hvorefter stats- og regeringscheferne skal se på spørgsmålet hvert år. Hun mente, man skulle give denne mellemmodel chancen, når vi nu ikke kan komme igennem med bindende mål.